

Universitätsbibliothek Paderborn

Codex traditionvm Corbeiensivm

Falcke, Johann Friedrich

Lipsiae ; Gvelpherbyti, 1752

§. 191. De bonis traditis in villis Liudberteshus, Haddeshus et Vatu in pago
Guddinge.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36114

Ali' anno
854 vique
877 re-
gnante
Hludo-
nico et
damhorpe quod est in *thiadmelli* (Q) testes geruuig eyno fini offo et alii
quat.or.

§. 191.

Tradidit hildidag et helmhold in *liudbertheshus* (R) pro anima fratris
sui

aptum instituere, opus preimaginatum in Olden-Heruorde perficere, eique omnem hereditatem suam commendare non potuit, vt Wigandus de Waltgero suo prædicat. Quis enim sanæ mentis credere poterit, filium, patre adhuc viuo, habuisse copiam omne patrimonium suum elargiendi et effundendi? Patre vita decedente id facere potuisse Waldgerum, dare possumus. Neutiquam vero, adhuc eodem vitam degente, id fieri potuit.

De pago (Q) *Thiadmelli pagus* reperitur quoque in *Vita Meinwerci* Tom. I. Leibn. p. 533. num. 41. eique tribuuntur villa Brochusen et Smithessun. *Brochusen* hodie appellatur *Brakhusen*, et vicus est in comitatu Lippiaco inter Harentrup, Vinsbeck atque Oldendorp; *Smithessun* vero dicitur *Smedissen*, inter Detmoldiam et Horen vrbes eodem in comitatu sita. Diploma quoddam episcopi Patherbrunnensis Imadi, quod e manibus nobilis domini de Kannen accepimus, quodque integrum e MSpto exhibebimus in Historia nostra Corbeiensi, collocat in pago *Thiatmelli*. 1) *filialam Bennenberge*, per quam eruditissimus D. Grupe *Orig. Pyrmont*, p. 9. seq. intelligit filialam quandam in praefectura Swalenberge inter vicum Brakelsik (non Brakelsul) et arcem Schider. Hæc vero non est huius loci, quia ibi pagus Huertigo erat. Melius ergo eadem filia queritur iuxta vilam iam dictam Brokhusen, vbi reperitur *Bennenholt*, et non procul abest *Bennelobe*, quæ filia melius ad pagum *Thiadmelli* congruunt. 2) *Remikenhusen*, hodie dictam *Remgesen*, haud procul a vico Smedesen in comitatu Lippensi, et 3) *Aldenthorpe*, quæ eadem villa est, que in hoc nostro §. inueniuntur, et hodie *Oldendorp* nuncupatur, atque in eodem comitatu inter oppidum Horen et arcem Exterenstein exstat. Hisce præmissis annotandum est, pagum *Thiadmelli* in historia Romana et Francia esse celebratissimum. In eo enim *saltus Teutoburgiensis*, ad quem, teste Tacito *Anal. lib. I.*, regnante cesare Augusto, Quintilius Varus cum exercitu Romano occubuit, cæsus ab Harminio, Cheruscorum duce. In eodem pago Carolus Magnus, rex Francorum, celebrem egit triumphum. Referrit enim Eginhardus in vita eius, Carolum iuxta montem, qui *Ornegge* dicitur, in loco *Thietmelle* nominato cum Saxonibus acie confixisse, in quo, Carolo viriliter pugnante, Saxones cum Widekindo terga verterint, ac Franci victores exsisterint ita, ut magna ibi multitudo Saxonum ceciderit, et pauci fuga evaserint. Nomen autem suum pagus *Thiadmelli* a vetustissimis incolis Teutonis accepisse ac retinuisse videtur. Eiusdemque pagi *Thiadmelli* reliquias esse vrbe *Detmoldiam*, sedem dominorum comitum Lippensiūm celebrerimam, putamus. *Mallum Teutonorum* videtur nomini subesse.

De villis (R) Nouum hoc loco deprehendimus argumentum conseruandi sententiam, cui congruerit arbitramur, pagum *Guddinge* non in principatu Göttingensi, sed in eaditionis Homburgice parte, exstuisse, quæ inter castrum desolatum Hoinbocken, atque oppidum *Elze* reperitur. Villa enim *Liudberthesbus*, *Haddeshus* et *Vatu* in Registro nostro in pago *Guddinge* posita inueniuntur. Queritur ergo primum, vbinam villa *Liudberthesbus* posita fuerit? Respondemus, illam deprehendi inter Deinsen, Banteln atque Hoyerhusen, atque hodie appellari *Lübbrechtsen*. Deinde *Haddeshus* non procul absit a vico Brunckensen in ducatu Brunsuicensi iter dimidi milliaris ab oppido Alfeld, in episcopatu Hildesiensi. Quamvis enim villa *Haddeshus* vicum Hoyerhusen sive videbit posset, *Haddeshus* tamen villa inter desolatas recensenda erit. *Hohnsen* dictus fuit locus postea, dudum ruinis inuolutus, olim inter Alfeldam et Förste situs. *Vatu* vero villa denique inter *Haddeshus* et Brunckensen exstitit, et iam funditus deleta est. De hisce locis in clientela Corbeiensi pluribus agemus. Iam autem queritur, ad quamnam familiam tres fratres *Hildidag*, *Helmbold* et *Ludbertus* sint referendi? Respondemus, eos probabilissime ad progenitores comitum de Altafago spectasse. Cum enim iam supra §. 104 not. (n) Richardum quendam,

fui ludberti quidquid in illa villa habuerunt et quod in *haddefhus* et quod gubernante Corbei-
in uatu habuerunt testes albertus rechard uiudugo beya et alii VIII.

Corbe-
iam Adal-
gario.

§. 192.

Tradidit siuuif pro remedio animae suac in *ammarki* (S) quidquid
habuit testes hildiuuardus bozo bodi marchbern et alii VI.

§. 193.

Tradidit eilbertus pro remedio animae rikerdi medietatem de ter-
ra quam ipse possedit in *pago* qui dicitur *fleithi* (T) in villa quae
appel-

dam, qui hoc loco *Rechardus* appellatur et inter testes reperitur, inter proge-
natores dominorum de Hoinboken rerulerimus, verisimiliter hi tres fratres
Richardi eiusdem confanguinei fuere. Ergo non potuerunt non hi tres fratres
fuisse filii vel *Helmrici* vel *Adelhardi* nepotum Angariorum ducis Brunonis. Vi-
detur *Ludbertus* conditor fuisse villa *Liudberteshus*.

(S) *Ammarki* villa erat in *pago* *Scotelingo*, testante nostro Registro antiquissimo bono- De pago
rum abbatis Corbeiensis. Cum vero huius pagi mentionem iniiciendi occasio- *Scotelingo* et vil-
nem nondum habuerimus, munus atque officium erit nostrum, in situm eiusdem pagi studiose inquirendi. Arbitramur ergo pagum *Scotelingo* eundem fuisse pagum, qui in diplomate S. Bernwardi appellatur *Scotelingen*, cui anno 1022. tribuuntur villa *Himdisare* et *Hogerefen*, quae probabilissime sunt *Him- De pago*
melstbir, haud procul ab urbe Hildesia in praefectura Steuerwald, et *Heyersen* in praefectura Poppenburg intra episcopatum Hildesiensem. In eadem vero re- *la Am-*
gione comprehendimus vicum *Emmerke*, locum praefectura Steuerwald, quem *Am-*
villam *Ammarki* esse statuimus. Cum autem vicus Emmerke non procul absit a monasterio Escherde, quod olim quidam nobiles domini dicti de Escherde, et vasalli Corbeienses incoluerunt, fortassis *Stuwif* in progenitoribus dominorum de Escherde est referendus.

(T) Situm pagi *Fleithi* inuestigaturi, primo debemus illum probe discernere a *pago* *Flotwita*, qui C. F. Paulinio in commentario de *pagis* ne quidem, quantum ad *Fleithi* et nomen adtinet, fuit cognitus, atque a doctissimo Cap. Abelio in *Antiq. Saxon.* *Flotwita*. in terris episcopatus Hildesiensis quadam cum fluctuatione collocatur. Eudem ergo pagum accuratori consideratione esse dignum, nullus non sentiet, in pri-
mis cum tabula publica Heinrici Saxonie ducis ac comitis palatini ad Rhenum adhuc anno 1023. eiusdem pagi, licet is non admodum luculente nominetur, mentionem iniiciant. Ex his elucet, dimidium *Flotwede*, quod fuerat Heinrici Leonis patris eius, parti Ottonis IV Romanorum regis cessisse. Ita enim verba in eodem diplomate habent: *In alio latere a Brunswic usque Flotwede terra sua est, et ipsum Flotwede dimidium a Flotwede usque Honour terra sua est.* E quibus verbis colligimus, prouinciam: *Flotwede*, de qua meminit diploma, fuisse in ducau Luneburgico ab urbe Brunswiga septentrionem versus, versus urbem Zelle, et procurrisse occidentem versus usque ad fines ducatus Hannoverani. Et ut hoc palam fiat omnibus, ipsas villas, huic pago in antiquis chartis attributas, producere et exhibere liber. Ex his eadem opera constabit, pagum *Flotwita* contiguum fuisse versus septentrionem pago *Bardengo*, versus orientem pago *Derlingo*, et versus meridiem pago *Falbon*. Hoc autem ut euidentissime probe-
mus, praemittemus verba diplomatici fundationis monasterii Wynhusani de anno 1233, e quibus appetat, locum *Wynhusen* super Aleram flauium dictum esse antea *Huginhusem*, eiusque proprietatem cum omnibus suis pertinentiis tam in temporalibus quam in spiritualibus ad ius episcopale Hildesiensem ecclesie pleno iure per-
tineisse, et banc proprietatem Conradum episcopum Hildesiensem ad complimentum desiderii Agnetis Heinrici ducis Saxonie et comitis palatini Rheni coniugis contulisse ancillis Christi ibi Deo perpetuo seruitur. Hanc autem terram ecclesia Hilde-
nesheimensis tempore Acelini episcopi anno 1052. iam acquisuerat, testante di-
plomate caesaris Heinrici III, quod e MSpto inferimus: